

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

(א) ב"ח דדא (ב) מפקיס טו:
 נדס יתא כחוטות טו,
 (ג) מכשירין פ"ב (ד) מ"ט
 ע"פ, (ה) ליתא כמסה,
 (ו) שקלים פ"ז מ"ה,
 (ז) וברכות ט. ושי"ח, (ח) ופ"ל
 במכשירין, (ט) ולקמן לה.,
 (י) ודף עד.

הנהגות הב"ח

(א) רחוב' ד"ה אמר רב וכו'
מרוצא דעלמא וחלופיה
ואפילו בבהמה שלימה
וחומרם בעלמא הוא הקד'
והשאר נמחק: (ב) ד"ה
הכא וכו' היינו קיפא וכו'
וניכנסיהו דניגידו:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

אלה פסית מיני
 כלמי א' הנה עבדתי ל'
 נח נמשא: שמו שרטה
 הן ששעה של כדון.
 לומר שכל שוקט שרטה
 במקום שמרבות שרטה
 לא נאמר כל המוקלן
 אפי' נטמא ישראל שח'
 שנמצא ביד א' הנה אומר
 שסביר לו טרפה: א'
 לא הכי אומר כלומר
 שרטה יאמר טרפה אה'
 בשקול שח' שנמצא ביד
 א' אומר כלמי ראוה'
 טרפה מביד לו והתנאי ב'
 אומר מקלן כי שאני
 אומר יארוחוק איראה'
 כלומר כי תארוחוק שח'
 בשקול לא אחר' שח'
 שנמצא ביד עובד כוכבים
 טרפה: מיתבי ב' אומר
 מקלן וטבחי ישראל שח'
 כלומר הנה אומר ותתנצל
 מן עובד הכוכב: נמצא ביד
 עובד כוכבים אומר כלמי

אִי הוּוֹת פִּיִּסַּם מִינְאִי. אַחַּ הֵיית שְׁלֵם עֲמִי. שׁוֹנְאִים הִיוּ זֵה לַהֵ: דַעֲבִדִּי אַחֲמֹל. שְׁטַחְמִי אַחֲמֹל: שְׁטַשָּׁה שְׁלֵא כְּהוֹנִן. שְׁמַכְר טַרְפָּה טַעֲוִיד כּוֹכְבִים לַמּוֹכְרֵה כְּמִקּוּלִין וְהַטַּעֲמֵה אַחַּ חֲכִירוֹ וְלִקַּח מִן הַעֲוִיד כּוֹכְבִים: אִזּוֹ נֶאֱסָר. כְּתַמִּיה מִלְּקִיחַ בְּשַׁר הִיוּ מִן הַעֲוִיד כּוֹכְבִים כְּמִקּוּלִין הוּוֹל וְרוֹב טַחְמִי יִשְׂרָאֵל: מִקּוּלִין. מִיִּשְׂרָאֵל: מִקּוּלִין וְטַחְמִי יִשְׂרָאֵל. לְהוֹמַר מִקּוּלִין הַעֲוִמְדִין עֲבִיר וְטַחְמִי יִשְׂרָאֵל מִתַּעֲסִקִין בָּהֶם: כֶּסֶר בְּשַׁר כְּהוֹמַר בִּיד עוֹבֵד כּוֹכְבִים. שְׁטַחְמִי שְׁטַחְמִי מִן הַטַּעֲמִים לְהַשְׁתַּכֵּחַ בּוֹ דִּהּוּא וְדִלִּי אֵלַּא שְׁטַחְמִי: מוֹסַר. דַּעֲמַר רֹב טַחְמִים אִלְיֹק וְלַעֲרַפֵּה לִכְלֵא לְמִיחַשׁ דֹּאס אִלְיֹק דְּלֹחִיק טַרְפָּה לֵא הוּוֹ מִזְוִין לִי כִדִּי לַמּוֹכְרֵה כְּמִקּוּלִין: אִדְּלִיקוֹן לַעֲוִידִים לַחֲכִירִי. וְשַׁקֵּר דַּכֵּר: אִזּוֹ נֶאֱסָר.

אי הוות פייסט מינאי מי לא ספי' לך משור
של פטם דעבדי אתמול א"ל אכלי משופרי
שופרי א"ל מנלך א"ל דובן פלוני עובד
כוכבים וספא לי א"ל תרי עבדי וההוא טרפה
הוה אמר רבי בשביל שומה זה שעשה שלא
כהוגן אנו נאסור כל המקולין רבי למעמיה
אמר מקולין ומבחי ישראל בשר הנמצא
ביד עובד כוכבים מותר איכא דאמרי אמר
רבי מפני שומה זה דאיכון לצעוריה לחבריה
אנו נאסור כל המקולין מעמא דאיכון
לצעוריה לחבריה הא לאו הכי אסור והתניא
רבי אומר "מקולין ומבחי ישראל בשר
הנמצא ביד עובד כוכבים מותר שאני הכא
דאיתחוק איסורא"¹⁶ אמר רב בשר כיון
שנתעלם מן העין אסור מיתבי רבי אומר
ממקולין ומבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד
כוכבים מותר נמצא ביד עובד כוכבים שאני
תא שמע תשע ¹⁷דנתיב כולן מוכרות בשר
ששחוטתה ואחת מוכרת בשר נבלה ולקח
ממאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח
ספקו אסור ובנמצא הלך אחר הרוב הכא
ננמי בנמצא ביד עובד כוכבים תא שמע
¹⁸נמצא בה בשר ¹⁹(אם חי) הלך אחר רוב
כוכבי ואם מבושל הלך אחר רוב אוכלי
כוכבי וכן תימא הלך נמי בנמצא ביד עובד
כוכבים מבושל הלך אחר רוב אוכלי בשר
ונתוי אי דעובד כוכבים נקט ליה אי דישירא
נקט ליה הכא במאי עסקין בעומד ורואהו
תא שמע ²⁰נמצא בגכולין אברים נבלות
חתיכות מותרות וכי תימא הכא נמי בעומד
ורואהו אברים נבלות אמאי מידי הוא
מעמא אלא לרב הא איתמר עלה רב אמר
באכילה והא דרב "לאו בפירוש אתמר
אלא מכללא אתמר דרב הוה יתיב אמברא
דאישתמית חויה לההוא גברא דהוה קא
מתוור

ברוב טבחי ישראל מותר: **בעמוד ורואו**. משעה שנפל מיד האדם לשם ובעודו ביד הנעלים לא נאסר ואפי' היה עובד כוכבים דהא נמאס ביד עובד כוכבים מותר: **נמאס בנבולין**. משנה היא בחסכת שקלים בשר הנמאס בעורו אברים שולט שם דרך לנמאס לתחיתם נמאס בנבולין אברים שולט שם דרך לחסכה לאברים ולשליטה לאשפה: **חסיכות מוסרו**. וברוב טבחי ישראל קאמר וריון דנחמכות לתחיתות ודאי לאכילה קיימי: **מוסרום ששום נבלה**. דלא מטמאי ואי אכיל לה לא לקי דספק הוא ומיחוי באכילה אסורה ואילו אברים עיניה מחזיקין להו בידאי נבלה ולקי: **דא דרר**. שנתעלם מן העין: **אמכרא אפסטיס**. על מקום ממער של דומה נהר:

מחזור

אָנן נאָסור את ב"ה המקולין מקולין הם אלוהם עובדי כוכבים
שקולתין בשר מן הטעם להשכר וזקאמר דלן לנו לאסור
מליקת בשר היום משאר מקולין ולחוש שזמנו שמכרה לזה טרפה
למכרה במקולין אע"פ שלא הכרחו מן מכר לאחרים ומכריהם במקולין
או כמו שמכר זה הטעם טרפה כמו
כן עשו שאר טעמים וזה און לחוש ושרי
שאר מקולין הואיל ורוב טעמי שרפלה
לכד מההוא עובד כוכבים שרפלה
מניס: **רבי** אע"פ דאמר מקולין
ובבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד
כוכבים הותר. ולא חיישין שמה יצא
עובד כוכבים מנבלה שזכרנו למכור
במקולין או אם מכר אחד מן הטעמים
טרפה לעובד כוכבים הנה לקנות
ממנו לאכילה ולא כדי למכור במקולין
אין לאסור בשביל כן מקולין דעובדי
כוכבים דבחר בשר בשר אולין שקולין
מטעמים שרפלה כדי למכור במקולין
שהיא כשרה: **טעמא** דאיבון
הצעירה הא לאו הכי אסור והתניא
בז' פירוש דשרינן בשר הנמלא ביד
כוכבים דלולין דבחר רובא וזה
חיישין שמה הביא נבלה מביטו למכור
במקולין הנה נמי יריל בחר רובא ולא
ניחוש לשאר מקולין ומשני שאני הכס
ליתחמוק אסורא פירוש החזק בשם
דאיבון במקולין: **אמר** רב
שנתעלם מן העין אסור. ואפילו בעיר
שם בה רוב טעמי ישראל דחיישין שמה
עורבין איתו נבלה מרובא דעלמא
ולחפיה (ו) וזוהרה דעלמא הוא משום
עובדא דהוה דלנקמן:

ספקו אסור. לכל קצוב נחמיה על מחלה דמי ואלו דקיי"לס מדרווייטא דחז' צבתי צטיל היינו תמערוב ואינו ניכר האיסור אבל הכא ידוע האיסור בדוכתים ותחת המזכרת כשר נכלה וצדכר חסוב אפי' מעורב לא צטיל ואחר כל קצוב כי' דלאחר כפ' התערובות (ומח' עג.) גבי תערובות צעלי חיים תחשיבי ולא צטיל דפרין ומשון מקריב דחז' מינייהו וימלא דמשון נקריב פריש ומשני משון נחמיה הוה ליה קצוב וכל קצוב כי' ועיקר הטעם אינו משום קצוב אלא משום צדעלי חיים לא צטיל כמו דרש שרתי יתמנות: **ובנמצא** הדף

אחר הרוב. וא"ת דנמוקס שמכריון והכריו מנמוס טרפא אמת
אסרין כל המקולין על עובדי כוכבים ולא אולין במד דישאל דהו
רובא וכשר וכן במקום שאין מכריון לא אולין במד רוב קשרים ומיהו
איכא למימר דהתם ממוס המקולין הו לא קנוי עבד אכל קשרי דבשר
הנמלא דבר עובד כוכבים שלא במקולין אסור בין קנוי והכריו ולא
האחמריין הלך אחר הרוב אע"א דשריון הכא נמלא ביד עובד כוכבים
דמסתברא דהא דאמר רבי לעזי מקולין ועבדי ישראל בשאר הנמלא
ביד עובד כוכבים מותר היינו במקום שמכריון ולא הכריו אכל
הכריו אסור ואין על גב דקמי נמלא דמסמא שלא במקולין ועוד
לדפסוקי במקום שאין מכריון לקנות מן העובד כוכבים במקולין
אע"פ שרוב עבדי ישראל דחיישינן דלמלא אחרימי לטבחי ישראל
ובליהא דשדו עורבי נמנעלי יומא דכפירי ממוס דהיתרא שמיט טפי
אין דרוב בהמות אינן טרפות ונראה דתקנתא בעלמא הוא שעשו
אע"פ שרוב טבחי ישראל וכן במקום שמכריון והכריו שלא לקנות
לא תלמיא לא תכריז לעובד כוכבים דלמלא אחי לנזוני ישראל אע"א
ביד עובד כוכבים. וא"ת דאמר בפ"ק דפסחים (דף ט: ו) אם דיה היינו
משעה מנחות דפסקין אסור פירא וחתא עכבר ושקל היינו מן
נמלא ביד עובד כוכבים דמה ה"ל נמלא בפי עכבר ומה לי נמלא
שקל מן הגזרים שזולת הפסח במקום הקדושים ובפי המעורבות
שפירא ומאי קושא והלא כיון דחזיון בשעה שפירא דמחיליד ספקא
ה ענין זה שלא נראה בשעה שפירא וא"ת דהתם משני גזירה
בכוכבים ממוס גזירה שמא יקח מן הקבוע וכו' דהתם מני אס
קח מן הקבוע דל"כ אמאי יקח ע"פ סתמא חזי דפירא מעלמא
מכות כולן אסורין פירא א"י מהם לרבות ומרובא לרבות מותרין למא
גזירה שמא יקח מן הקבוע ואין סברא לחלק בין קדשים ועבודת כוכבים
שהאסור ידע במקומו ואין חנות המוכרת נכלה מעורבת אלא ידועה
בקבוע ודוקא התם שהאסור מעורב בהיתר וכו' היה מחיר ששכנס
מ מרובא קפריש ואין נראה אלא דוקא כשהאסור ידוע כשפירא:

עין משפט
נר מצוה

כח א ב מ"י ס"ח מהל'
 מאכלות אסורות הל'
 יא יב סמג לחרין קמא
 טושי"ע י"ד ס"י סג טע"ף
 א:
 סמג ג מ"י סס הלכה יא
 סמג טס טושי"ע י"ד
 ס"י ק' טע"ף ג:
 ג ד מ"י ס"ט מאכלות
 אסורות ה' ה' ה' ה'
 פסולי היתוקשין הל'
 ד:

לעזי רש"י

מיישל"ת (מיישילי"ש).
אטלזים.

רבינו גרשום (המפסק)

[illegible]